

РЕШЕНИЕ

№ 3938

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 38 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИМИР СТ. КЪНЕВ**

при участието на секретаря **И.КА Н. МОНЧЕВА СТОЙНЕВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИМИР СТ. КЪНЕВ** Гражданско дело № 20221110121694 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 79 ЗЗД, вр. чл. 82, предл. 2 от ЗЗД, вр. чл. 232, ал. 2, предложение 1 от ЗЗД, вр. чл. 233, ал. 1, изр. 1 ЗЗД във вр. чл. 236 от ЗЗД

Ищецът „Б П Н“ ЕООД твърди, че на 09.09.2021г. е сключил договор за наем на товарен автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер“, с рег. № СО 0712 ВР, собственост на ищцовото дружество – „Б П Н“ ЕООД с ответника Р. И. Г..

Поддържа, че договорената цена за наем на автомобила била 70 лева на ден, а ответникът се е задължил да върне процесния атомобил на 10.09.2021г.

Изтъква, че сключеният на 09.09.2021г. договор за наем бил срочен – за период от един ден, съгласно точка I, т.е падежът е настъпил на дата 10.09.2021г, когато наемателят – Р. И. Г. е следвало да върне процесния товарен автомобил.Твърди, че на основание чл. 236 от ЗЗД, договорът се счита продължен за неопределен срок.

Заявява, че използвайки автомобила наемателят – Г. с цел да набави за себе си имотна облага, противозаконно подпомогнал повече от едно лице да преминат през страната в нарушение на закона, а гореописаният товарен автомобил, собственост на ищеца бил задържан като веществено доказателство.

Сочи, че за периода от 10.09.2021г., - датата на която товарния автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер“ с рег. № СО 0712 ВР следвало да бъде върнат до 02.11.2021г., когато е върнат с приемо-предавателен протокол, дружеството не го е използвало по предназначение и е претърпяло вреди, представляващи неосъществено увеличаване на имуществото.Ищецът изчислява пропуснатите ползи както следва: 53 дни * 70 лева на ден = 3710 лева.Заявява, че ответникът е направил следните плащания : 70 лева, в деня на подписване на договора и още едно плащане в размер на 100 лева представляващо депозит.Поддържа, че остатъкът за доплащане за ползване на автомобила е в размер на 3610 лева.

Твърди, че за осъществяване връщането и приемането на автомобила от гр.Бургас, където бил задържан, се наложило да се направят допълнителни разходи, в размер на 200 лева, изразяващи се в приемане на автомобила от гр.Бургас и транспортирането му до гр.София.

Моли съда да постанови решение с което да осъди ответника – Р. И. Г. да заплати на „Б П Н“ ЕООД сумата от 3610 лева, представляваща неплатената част от наемната цена по точка I от договора, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда, а също моли съда да осъди ответника да заплати сумата от 200 лева, представляващи направени разноски за приемане на товарния автомобил от град Бургас.Ищецът претендира и законната лихва от датата на подаване на исковата молба, както и сторените по делото разноски.

С депозирана молба от 02.11.2023г. заявява, че алтернативно, претендира сумата от 3610 лева, представляваща обезщетение за претърпени вреди и пропуснати ползи по смисъла на чл. 82 във вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, от страна на ищеца с оглед невъзможността да се ползва от вещта за срок от 10.09.2021г. до 02.11.2021г., осуетено от забавеното изпълнение на ответника по наемни правоотношения.Твърди, че с оглед на това, че в следствие на виновното и недобросъвестно поведение на ответника се е стигнало до увреждане в посочения претендиран размер, счита че претендираната сума следва да бъде равна, в най – малка степен, на дължимата наемна цена, която ищецът би получил, в случай, че за посочения период от 10.09.2021г. до 02.11.2021г. има възможност да се ползва от собствената си вещ основна за предмета му на дейност.

В открито съдебно заседание на 12.02.2024г. процесуалния представител на ищцовото дружество конкретизира по изложените в молбата от 02.11.2023г. основания, че искът за пропуснати ползи се предявява не алтернативно, а евентуално на водещия иск.

Ответникът чрез назначения от съда особен представител изцяло оспорва иска като неоснователен и недоказан.Твърди, че по делото няма ангажирани доказателства , че ответникът дължи сумата по исковата молба.Моли да се даде ход на делото по същество на спора.

В съдебно заседание ответникът чрез назначения особен представител заявява,че оспорва исковата молба заедно с представеното становище.Твърди, че в представения договор за наем № 7 липсва годината, което затруднява съда и защитата на ответника да прецени основателността на иска.Оспорва датата на договора за наем.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

Видно от представения по делото Договор за наем № 7 от 09.09.2021г, се установява, че между страните е възникнало валидно облигационно правоотношение, по силата на което ищецът, в качеството си на наемодател е предоставил на ответника, в качеството му на наемател, собствения на ищеца товарен автомобил марка „Пежо“ модел „Боксер“, с рег. № СО 0712 ВР.Страните са определили наемна цена за ден (24 часа) – 70 лева.Страните са уговорили също така че при пробег над 300 километра, се заплащат + 0,10 стотинки на километър.Наемателят от своя страна се е задължил да плаща наемната цена по начина и сроковете, посочени в договора. както и че ищецът, в качеството на наемодател, е изпълнил задължението си по договора да предостави на ответника – наемател превозното средство в уговорения за това срок – 09.09.2021г.

От приложената по делото Заповед № 6101з – 240 / 02.11.2021г. на МВР Главна Дирекция „Гранична полиция“, Регионална Дирекция „Гранична полиция“ – Бургас, се установява, че във връзка с изпълнение на Определение от Наказателно ОХ дело № 4496 по описа за 2021г. на Районен съд – Бургас е върнат отнетия от Районен съд – Бургас с Протокол по наказателно ОХ дело № 4496 по описа за 2021г. на собственика К П П,

веществено доказателство автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер“ с идентификационен номер на рама (VIN) № *****, двигател № - без номер на двигател, български регистрационни табели – *****.

От приложения по делото Протокол от 08.10.2021г. по НОХД № 4496/2021г. е видно, че е вписано съдържанието на окончателното споразумение, постигнато между Районна прокуратура – Бургас, защитника на обвиняемия и обвиняемия, съгласно което Обвиняемият Р. И. Г. (ответник по настоящото дело) се признава за виновен за това, че на 15.09.2021г., в парк „Росенец“, община Бургас, с цел да набави за себе си имотна облага, противозаконно подпомогнал повече от едно лице = 38 чужди граждани, да преминат през страната в нарушение на закона, като деянието е извършено чрез използване на МПС – товарен автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер“, с рег. № *****(именно процесното МПС).

Представения по делото приемо - предавателен протокол № 6101р- 26476 от дата 02.11.2021г., в изпълнение на Определение по НОХД № 4496/2021г. по описа на Районен съд – Бургас, свидетелства за фактическото получаване от страна на представителя на ищеца по делото – Кристиан Петков Палиев на процесното МПС.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

За основателността на исковете в тежест на ищеца е да докаже наличието на облигационно правоотношение по договор за наем, по което наемодателят е престирал съобразно уговореното, поради което за ответника е възникнало задължение за плащане на уговорената наемна цена, забава в плащането, както и че наемателят е продължил да ползва процесното МПС след настъпване на падежа.

По делото безспорно се доказва, че на 09.09.2021г. между страните е сключен договор за наем на МПС товарен автомобил марка „Пежо“ модел „Боксер“, с рег. № *****, със срок на действие на договора един ден – 10.09.2021г. Установява се и това, че наемодателят – ищец е предоставил МПС на наемателя ответник, при цена от 70 лева на ден съгласно точка I от Договора.

Съдът приема, че при така установеното продължаване на ползването на настия товарен автомобил със знанието и без противопоставянето на ищеца, след изтичане на първоначално предвидения срок – 10.09.2021г., сключеният между страните договор за наем се е трансформирал в договор за неопределен срок на основание чл. 236, ал. 1 от ЗЗД.

По делото безспорно се установи, че ответникът не е върнал процесното МПС на уговорената дата 10.09.2021г. – на която настъпва падежа на задължението. От представения Протокол от проведено открито съдебно заседание на 08.10.2021г. по НОХД № 4496/2021г. безспорно се установи, че ответникът по настоящото дело – Р. И. Г. се признава за виновен по повод на внесено в съда споразумение за извършено престъпно деяние на дата 15.09.2021г., чрез използване на процесното МПС, следствие на което същото е отнето. Видно от Заповед № 6101з – 240 / 02.11.2021г. на МВР Главна Дирекция „Гранична полиция“, регионална дирекция „Гранична полиция“ и Приемо - предавателен протокол с рег. № 6101р-26476/02.11.2021г. се установи, че процесното МПС „Пежо“ модел „Боксер“ с идентификационен номер на рама (VIN) № ***** с рег. № ***** е върнато на ищеца по делото чак на дата 02.11.2021г.

С оглед на гореизложеното съдът намира за основателни твърденията на ищцовото дружество, че за периода от 10.09.2021г. (датата на падежа) до 02.11.2021г. (датата на която МПС е върнато с приемо – предавателен протокол), дружеството не е използвало процесното МПС по предназначение и е претърпяло вреди, представляващи неосъществено увеличаване на имуществото. Съгласно точка I от Договор за наем от 09.09.2021г., договорената цена за наем на товарния автомобил е 70 лева на ден, като за процесния период

остатъкът за доплащане за ползване на автомобила е в размер на 3610 лева.

От изложеното съдът намира, че предявения главен иск следва да бъде уважен като основателен и доказан.

В настоящия случай произнасянето по евентуалния иск е в пряка зависимост от отхвърлянето на главния осъдителен иск. Доколкото претенцията по главния иск се явява основателна, съдът не дължи произнасяне по предявения в условията на евентуалност иск за обезщетение за пропуснати вреди и пропуснати ползи

Относно претенцията за извършени допълнителни разходи в размер на 200 лева, изразяващи се в приемане на автомобила от гр.Бургас и транспортирането му до гр.София, съдът намира за недоказана претендираната сума, тъй като в действителност такива разходи не се установява да са извършвани (липсват доказателства). Тези разноски макар и необходими, не са доказани. Също така не се доказва и основанието за дължимост на тази сума. Не са ангажирани доказателства в тази насока – фактура или касов бон, поради което тази претенция подлежи изцяло на отхвърляне.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото право на разноски има ищецът съобразно уважената част от предявените искове. Ищецът е направил действително сторени разноски, възлизащи в общ размер на 1194,40 лв – платена държавна такса, адвокатско възнаграждение и депозит за особен представител. Съобразно уважената част на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 1131,70 лева. Ответникът не е направил искане за присъждане на разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. И. Г.", ЕГН ***** адрес: гр. София, ж.к., „Младост” – 1, бл. 57, вх. 2, ет. 5, ап. 12 да заплати на „Б П Н“ АД, с ЕИК ***** и седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Лагера“, ул. „Балчик“ №5, ет 5, ап. 19 на основание чл. 79 ЗЗД вр с чл. 236 ЗЗД **сумата 3610,00 лева**, представляваща незаплатена част от наемната цена по точка I от Договор за наем на товарен автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер“, с рег. № ***** от 09.09.2021г. за периода от 10.09.2021г. – 02.11.2021г., ведно със законна лихва от датата на депозиране на исквата молба – 21.04.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

- **ОСЪЖДА** Р. И. Г.", ЕГН ***** адрес: гр. София, ж.к. „Младост” – 1, бл. 57, вх. 2, ет. 5, ап. 12 да заплати на „Б П Н“ АД, с ЕИК ***** и седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Лагера“, ул. „Балчик“ №5, ет 5, ап. 19, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от 1131,70 лева, представляваща сторени разноски в настоящото производство.

ОТХВЪРЛЯ иска за сумата от 200 лева, представляваща сторени разноски за приемане на процесния товарен автомобил от гр.Бургас до гр.София.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Софийски Градски съд в двуседмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____